

AREO 2018 ສະບັບພາສາລາວ

ທ່າອ່ຽງເສດຖະກິດຂອງພາກພື້ນ ອາຊຽນ+3 (AREO) ປີ 2018

ASEAN+3 Regional Economic Outlook (AREO) 2018

ສະຫຼຸບບັນຫາພື້ນເດັ່ນ

ສະພາບເສດຖະກິດມະຫາພາກ ແລະ ສິ່ງທ້າທ້າຍ

ທ່າອ່ຽງເສດຖະກິດໃນບັນດາປະເທດພັດທະນາ ແລະ ກຳລັງພັດທະນາ ແມ່ນມີການປັບຕົວດີຂຶ້ນ, ພາຍໃຕ້ລະດັບເງິນເຟີ້ທີ່ຄົງທີ່. ປະເທດ ສະຫະລັດອາເມລິກາ ມີການເຕີບໂຕທາງດ້ານເສດຖະກິດທີ່ເຂັ້ມແຂງ ຊຶ່ງກໍ່ໃຫ້ເກີດການກົດດັນທາງດ້ານລາຄາ, ໂດຍມີການນຳໃຊ້ມາດຕະການກະຕຸ້ນງົບປະມານເພີ່ມຂຶ້ນໂດຍການຫຼຸດອັດຕາພາສີ ແລະ ລາຍຈ່າຍທີ່ຄາດວ່າຈະເກີດຂຶ້ນພາຍໃນປີນີ້ ແລະ ໃນອານາຄົດ. ໃນກຸ່ມປະເທດທີ່ໃຊ້ເງິນເອີໂຣ ຫຼື Eurozone, ການຟື້ນໂຕຕາມຮອບວຽນເສດຖະກິດແມ່ນມີຄວາມເຂັ້ມແຂງກ່ອນທີ່ຄາດການໄວ້, ໂດຍໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກຄວາມຕ້ອງການຂອງພາກທຸລະກິດທີ່ສູງຂຶ້ນ. ແຕ່ເສດຖະກິດຂອງປະເທດ ອັງກິດມີການຂະຫຍາຍຕົວຊ້າ ຍ້ອນຄວາມບໍ່ແນ່ນອນຈາກການຖອນໂຕອອກຈາກສະຫະພາບເອີຣົບ (Brexit).

ການຄ້າໂລກມີການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງແຂງແຮງອີງຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດໂລກ, ບວກກັບແຮງຜັກດັນຈາກການນຳກັບມາໃຊ້ຄືນ (recycle) ສານເຄີ້ງຊັກນຳໄຟຟ້າ (semiconductor) ໃນທົ່ວໂລກ, ແລະ ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງການໃຊ້ຈ່າຍໃນການລົງທຶນ. ຕົວຊີ້ວັດຂອງຂະແໜງເຕັກໂນໂລຊີເຊັ່ນ: ການຂາຍສານເຄີ້ງຊັກນຳໄຟຟ້າ (semiconductor) ທົ່ວໂລກມີແນວໂນມສືບຕໍ່ຂະຫຍາຍຕົວ ເຊິ່ງເປັນສັນຍານອັນດີໃຫ້ແກ່ການຄ້າໂລກ. ລາຄາສິນຄ້າໃນຂະແໜງຜະລິດງານ ແລະ ໂລຫະໜັກ ມີການຟື້ນຕົວ ແລະ ສະໜັບສະໜູນການສົ່ງອອກ.

ທະນາຄານກາງ ສະຫະລັດອາເມລິກາ ໄດ້ເລີ່ມມີການນຳໃຊ້ນະໂຍບາຍເງິນຕາເພື່ອກັບເຂົ້າສູ່ພາວະປົກກະຕິ ແລະ ປັບຂຶ້ນອັດຕາດອກເບ້ຍ, ບວກກັບແຜນການຫຼຸດມາດຕະການຜ່ອນຄາຍ (exit strategy) ຂອງທະນະຄານກາງເອີຣົບ (ECB), ສະພາບການເງິນໂລກຈະເຄັ່ງຕຶງຂຶ້ນ. ບັນຫາພາວະເງິນເຟີ້ ໄດ້ກັບມາສ້າງຄວາມວິຕົກກັງວົນໃນສະຫະລັດອາເມລິກາ ຊຶ່ງອາດກະຕຸ້ນໃຫ້ມີການນຳໃຊ້ນະໂຍບາຍເງິນຕາແບບເຄັ່ງຄັດໄວຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ. ເຖິງວ່າໃນທົ່ວໂລກຈະມີການຂາຍຫຸ້ນອອກຈຳນວນໜຶ່ງ ໃນຊ່ວງຕົ້ນເດືອນ ກຸມພາ 2018, ຕະຫຼາດເກີດໃໝ່ໃນອາຊຽນ+3 ແມ່ນຍັງສືບຕໍ່

ມີເງິນທຶນສຸດທິໄຫຼເຂົ້າມາໃນຕະຫຼາດພັນທະບັດຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ. ເນື່ອງຈາກພາກພື້ນດັ່ງກ່າວ ມີເງິນທຶນຈຳນວນມະຫາສານເຂົ້າມາໃນຕະຫຼາດພັນທະບັດ ໃນຊ່ວງ 5 ປີທີ່ຜ່ານມາ, ດ້ວຍເຫດນັ້ນ ສະພາບເງື່ອນໄຂການເງິນໂລກທີ່ເຄັ່ງຕຶງ ອາດຈະກະຕຸ້ນໃຫ້ເກີດຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຜົນກະທົບຈາກການໄຫຼອອກຂອງເງິນທຶນ ຫຼື ຜົນກະທົບຈາກການຂາດຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຂອງນັກລົງທຶນຢ່າງກະທັນຫັນ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຕິດຕາມຢ່າງໃກ້ຊິດ.

ການເຕີບໂຕທາງດ້ານເສດຖະກິດໃນພາກພື້ນ ແມ່ນເປັນຜົນມາຈາກສະພາບເສດຖະກິດຂອງສາກົນທີ່ເອື້ອອຳນວຍ, ຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງການສົ່ງອອກ, ບວກກັບລະດັບອັດຕາເງິນເຜີ້ທີ່ຄົງທີ່. ເສດຖະກິດໃນພາກພື້ນສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຢູ່ໃນໄລຍະກາງຂອງການດຳເນີນທຸລະກິດ, ຊຶ່ງມີຊ່ອງຫວ່າງການຜະລິດນ້ອຍໃກ້ຄຽງທ່າອ່ຽງການເຕີບໂຕ. ເນື່ອງຈາກວ່າຄວາມຕ້ອງການຂອງພາຍນອກເພີ່ມຂຶ້ນ, ຄາດວ່າການຂະຫຍາຍຕົວໃນພາກພື້ນຈະຢູ່ໃນລະດັບ 5%, AMRO ຄາດຄະເນວ່າການເຕີບໂຕຂອງ ພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ຈະຢູ່ໃນລະດັບ 5.4% ໃນປີ 2018 ແລະ 5.2% ໃນປີ 2019. ຄາດຄະເນການເຕີບໂຕ GDP ຂອງປະເທດ ສປ. ຈີນ ໃນລະດັບ 6.6% ແລະ ຍີ່ປຸ່ນ ໃນລະດັບ 1.3 % ໃນປີ 2018.

ພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ກຳລັງປະຊຸມກັບຄວາມສ່ຽງໄລຍະສັ້ນ 2 ແບບ ດັ່ງທີ່ໄດ້ສະຫຼຸບໃນແຜນທີ່ຄວາມສ່ຽງທົ່ວໂລກຂອງ AMRO ຄື:

- ພາວະການເງິນຂອງໂລກທີ່ປັບຕົວຂຶ້ນໄວກວ່າທີ່ຄາດຄະເນໄວ້ ເປັນຜົນມາຈາກການເພີ່ມອັດຕາດອກເບ້ຍຂອງ ທະນາຄານກາງສະຫະລັດອາເມລິກາ ເພື່ອຮັບມືກັບການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງອັດຕາເງິນເຜີ້ພາຍໃນ ທີ່ອາດຈະສົ່ງຜົນກະທົບຢ່າງຮຸນແຮງຕໍ່ຕະຫຼາດ ຖ້າຫາກບໍ່ມີການສື່ສານໃນການປະຕິບັດນະໂຍບາຍທີ່ຊັດເຈນ. ຜົນກະທົບຕໍ່ກັບຕະຫຼາດການເງິນໃນພາກພື້ນຈະມາຈາກການໄຫຼອອກຂອງເງິນທຶນ, ຜົນຕອບແທນຂອງພັນທະບັດລັດຖະບານສູງຂຶ້ນ, ຕົ້ນທຶນໃນການກູ້ຢືມທີ່ສູງຂຶ້ນ ແລະ ຄວາມສ່ຽງໃນການຈ່າຍໜີ້ຄືນ.
- ຄວາມເຄັ່ງຕຶງທາງດ້ານການຄ້າໂລກທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ເນື່ອງຈາກສະຫະລັດອາເມລິກາໄດ້ມີການເພີ່ມອັດຕາພາສີນຳເຂົ້າສິນຄ້າຫຼາຍລາຍການທີ່ນຳເຂົ້າຈາກປະເທດຄູ່ຄ້າຫຼັກ ລວມທັງປະເທດໃນພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ຊຶ່ງອາດຈະສົ່ງຜົນຕໍ່ການສົ່ງອອກຂອງພາກພື້ນ ທີ່ກຳລັງເຕີບໂຕຢ່າງເຂັ້ມແຂງ. ຜົນກະທົບຂອງຄວາມເຄັ່ງຕຶງທາງດ້ານການຄ້າໂລກຈະເພີ່ມສູງຂຶ້ນໂດຍຜ່ານຕ່ອງໂສ້ການຜະລິດໂລກໃນພາກພື້ນ. ການນຳໃຊ້ມາດຕະການຕອບໂຕ້ຕໍ່ກັບນະໂຍບາຍທາງດ້ານການຄ້າຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ ໂດຍບັນດາປະເທດຄູ່ຄ້າຫຼັກອາດນຳໄປສູ່ການນຳໃຊ້ມາດຕະການທາງດ້ານອັດຕາພາສີ ເພື່ອລວມຂໍ້ຈຳກັດທາງດ້ານການລົງທຶນໂດຍລວມ, ພ້ອມທັງສົ່ງຜົນກະທົບຢ່າງຮ້າຍແຮງຕໍ່ການຄ້າ ແລະ ການລົງທຶນໂລກຢ່າງຮ້າຍແຮງອີກດ້ວຍ.

ຄວາມສ່ຽງໃນໄລຍະສັ້ນ ທີ່ມີໂອກາດເກີດຂຶ້ນໜ້ອຍ ແຕ່ມີຜົນກະທົບຢ່າງຮຸນແຮງ (Tail risks) ໄດ້ແກ່ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຄວາມສ່ຽງທາງດ້ານພູມສາດການເມືອງໃນພາກພື້ນ, ການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດ G3 ຕໍ່ກວ່າທີ່ຄາດຄະເນໄວ້ ລວມທັງຄວາມສ່ຽງອື່ນໆໃນການປົກປ້ອງທາງດ້ານການຄ້າ. ຄວາມສ່ຽງຈາກການຊະລໍໂຕຂອງການເຕີບ

ໂຕທາງດ້ານເສດຖະກິດຂອງ ສປ. ຈີນ ທີ່ຕໍ່າກ່ວາທີ່ຄາດຄະເນໄວ້ ໄດ້ຖືກປະເມີນວ່າຈະບໍ່ເກີດຂຶ້ນໃນໄລຍະອັນໃກ້ນີ້. ນອກນີ້, ຍັງມີຄວາມສ່ຽງຈາກປັດໄຈອື່ນໆທີ່ນອກເໜືອຈາກດ້ານເສດຖະກິດເຊັ່ນ: ການປ່ຽນແປງສະພາບອາກາດ ແລະ ໄພທໍາມະຊາດ, ແລະ ການກໍ່ອາດຊະຍາກໍາທາງດ້ານເຄືອຂ່າຍຄອມພິວເຕີ.

ຄວາມຕ້ອງການພາຍນອກທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ໄດ້ເປີດໂອກາດໃຫ້ພາກພື້ນສ້າງສິ່ງປ້ອງກັນ ເພື່ອຕ້ານຜົນກະທົບຈາກພາຍນອກ. ຜົຈາລະນາ ລະດັບຄວາມສໍາຄັນຂອງການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງນັກລົງທຶນຕ່າງປະເທດໃນຕະຫຼາດການເງິນພາຍໃນປະເທດພາກພື້ນ, ການປັບລົງຢ່າງກະທັນຫັນຂອງຊັບສິນທີ່ເປັນສະກຸນເງິນຕາທ້ອງຖິ່ນຂອງຜູ້ຖືຫຸ້ນຕ່າງປະເທດ ແລະ ໃນສະຖານະການຄວາມສ່ຽງຈາກການໄຫຼອອກຂອງເງິນທຶນ (risk-off) ຈະເຮັດໃຫ້ເກີດການກົດດັນດ້ານອັດຕາແລກປ່ຽນ ແລະ ການສໍາຮອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ອັດຕາແລກປ່ຽນໃນພາກພື້ນໄດ້ມີຄວາມຍືດຍຸ່ນສູງຂຶ້ນໃນຊຸມປີທີ່ຜ່ານມາ ແລະ ໄດ້ມີບົດບາດສໍາຄັນໃນການຮອງຮັບຜົນກະທົບພາຍນອກ. ເມື່ອມີການແຊກແຊງໃນການບໍລິຫານຈັດການຢ່າງຖືກຕ້ອງຈາກທາງການ, ຄວາມສາມາດໃນການປັບໃຫ້ເຂົ້າກັບແຮງກະທົບຈາກພາຍນອກ ແລະ ຜົນກະທົບຕໍ່ເສດຖະກິດທີ່ແທ້ຈິງທີ່ສາມາດຄຸ້ມຄອງໄດ້.

ຜູ້ກໍານົດນະໂຍບາຍຄວນສືບຕໍ່ສ້າງຄວາມຍືດຍຸ່ນທາງດ້ານນະໂຍບາຍ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນນະໂຍບາຍການເງິນ, ເພື່ອຮັບມືກັບສະພາບທາງດ້ານການເງິນໂລກທີ່ເຄັ່ງຄັດຂຶ້ນໃນຕໍ່ໜ້າ. ນະໂຍບາຍທີ່ມີການປະສົມປະສານລະຫວ່າງນະໂຍບາຍການເງິນ, ນະໂຍບາຍເງິນຕາ, ແລະ ມາດຕະການປ້ອງກັນຄວາມສ່ຽງທາງດ້ານການເງິນ ອາດຂຶ້ນກັບສະຖານະພາບປະຈຸບັນທາງດ້ານເສດຖະກິດນັ້ນໆ ທີ່ຢູ່ໃນການດໍາເນີນທຸລະກິດ ແລະ ວົງຈອນສິນເຊື້ອ.

- ສໍາລັບປະເທດທີ່ເສດຖະກິດຢູ່ໃນໄລຍະກາງຂອງວົງຈອນທຸລະກິດ, ຈະບໍ່ມີແຮງກະຕຸ້ນສູງຕໍ່ຜູ້ກໍານົດນະໂຍບາຍໃນການດໍາເນີນນະໂຍບາຍກະຕຸ້ນທາງດ້ານເງິນຕາ ແລະ ງົບປະມານເພີ່ມເຕີມ. ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, ສໍາລັບເສດຖະກິດທີ່ຢູ່ໃນຊ່ວງທ້າຍຂອງວົງຈອນທຸລະກິດ ຊຶ່ງມີສັນຍານຄວາມກົດດັນ ທາງດ້ານອັດຕາເງິນເຜີ້ ຫຼື ສ້າງຄວາມບໍ່ດຸ່ນດ່ຽງພາຍນອກ, ຜູ້ກໍານົດນະໂຍບາຍອາດຈະຜົຈາລະນາກ່ຽວກັບການປັບປຸງລະດັບການອໍານວຍຄວາມສະດວກທາງດ້ານນະໂຍບາຍການເງິນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນການກະຕຸ້ນງົບປະມານ.
- ເຖິງແມ່ນວ່າເສດຖະກິດໃນພາກພື້ນສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຢູ່ໃນໄລຍະເລີ່ມຕົ້ນເຖິງໄລຍະກາງຂອງວົງຈອນທຸລະກິດ, ແຕ່ເນື່ອງຈາກການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງສິນເຊື້ອໃນຊຸມປີທີ່ຜ່ານມາ, ຜູ້ກໍານົດນະໂຍບາຍຄວນກໍານົດບຸລິມະສິດ ໃນການສ້າງສະຖຽນລະພາບທາງດ້ານການເງິນໃນອະນາຄົດອັນໃກ້ນີ້ຕໍ່ກັບການເຕີບໂຕທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ໂດຍມີນະໂຍບາຍການເງິນແບບຮັດກຸມເງິນເປັນພື້ນຖານ.
- ນະໂຍບາຍເງິນຕາທີ່ຖືກຈໍາກັດໂດຍສະພາບເງື່ອນໄຂຂອງໂລກ, ນະໂຍບາຍການເງິນຈະຕ້ອງເຮັດບົດບາດສໍາຄັນໃນການສະໜັບສະໜູນການເຕີບໂຕເພື່ອເຮັດໃຫ້ນະໂຍບາຍເສດຖະກິດລວມບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມກົດດັນຫຼາຍເກີນໄປ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ນີ້ແມ່ນຂຶ້ນກັບຄວາມຍືດຍຸ່ນທາງດ້ານງົບປະມານທີ່ມີຢູ່ ແລະ ລະບຽບການທາງດ້ານງົບປະມານ.
- ການດໍາເນີນນະໂຍບາຍເສດຖະກິດຈະຕ້ອງໄດ້ຄໍານຶງເຖິງຂໍ້ຈໍາກັດຈາກປະເດັນຄວາມບໍ່ໝັ້ນຄົງຂອງພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກເຊັ່ນ: ການກໍ່ໜີ້ສິນ ແລະ ລະດັບການເອື້ອຍອົງດ້ານການເງິນຈາກພາຍນອກ. ຄວນມີການສືບຕໍ່ການຂັບເຄື່ອນນະໂຍບາຍສໍາລັບການປະຕິຮູບໂຄງສ້າງ, ເພື່ອສ້າງຄວາມອາດສາມາດໃນການຜະລິດ.

ຄວາມຍືດຍຸ່ນ ແລະ ການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດໃນໂລກທີ່ມີການປ່ຽນແປງ

ສໍາລັບປະເດັນພິເສດໃນບົດລາຍງາຍສະບັບນີ້ໄດ້ເນັ້ນໃສ່ການຕອບຄໍາຖາມທີ່ວ່າ ພາກພື້ນຈະສາມາດຮັກສາຄວາມຍືດຍຸ່ນ ແລະ ການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດໄດ້ແນວໃດໃນທ່າມກາງການປ່ຽນແປງຂອງໂລກທາງດ້ານການຄ້າ ແລະ ເຄື່ອນຍ້າຍການຜະລິດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ລວມທັງສິ່ງທ້າທາຍທາງດ້ານມູມສັນຖານ. ປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ+3 ໄດ້ດໍາເນີນຍຸດທະສາດ " ການຜະລິດເພື່ອການສົ່ງອອກ " ໃນຫຼາຍທິດສະວັດທີ່ຜ່ານມາ, ເລີ່ມຈາກປະເທດຍີ່ປຸ່ນ ແລະ ສ.ເກົາຫຼີ, ໄປເຖິງບັນດາປະເທດອາຊຽນໃຫຍ່ໆ ແລະ ປະຈຸບັນປະເທດກໍລັງພັດທະນາໃນອາຊຽນ ຊຶ່ງໄດ້ສ້າງແຮງກະຕຸ້ນທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ແຮງຂັບເຄື່ອນໃນໂຕ ເພື່ອສົ່ງເສີມການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດ, ການຈ້າງງານ, ການຜະລິດ ແລະ ຄ່າແຮງງານ. ໂຄງສ້າງຕ່ອງໂສ້ການຜະລິດ, ໂດຍມີ ສປ. ຈີນ ເປັນສູນກາງຂອງຖານການຜະລິດໃນທິດສະວັດວັດທີ່ຜ່ານມາ, ໄດ້ຊຸກຍູ້ເສດຖະກິດໃນພາກພື້ນໃນການກະຕຸ້ນການສົ່ງອອກ ແລະ ເພີ່ມພູນຜົນປະໂຫຍດຈາກການລົງທຶນຕ່າງປະເທດເພື່ອສົ່ງອອກເພື່ອສ້າງຄວາມອາດສາມາດທາງດ້ານການຜະລິດ.

ຍຸດທະສາດການຜະລິດເພື່ອສົ່ງອອກນີ້ ແມ່ນຢູ່ໃນໄລຍະທົດລອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂດຍການປ່ຽນແປງໂຄງສ້າງການປະເມີນຕ່ອງໂສ້ການຜະລິດ ທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນສັນຍານການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຂີດຄວາມສາມາດການຜະລິດພາຍໃນ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ປະເທດຫຼຸດຜ່ອນການນໍາເຂົ້າວັດຖຸດິບເຄິ່ງສໍາເລັດຮູບ. ຕ່ອງໂສ້ການຜະລິດ, ທີ່ເຮັດໃຫ້ພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ໂດຍລວມສາມາດແຂ່ງຂັນທາງດ້ານການດຶງດູດການລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ແລະ ເປັນຖານການຜະລິດຂອງພາກພື້ນ, ຍັງກະຕຸ້ນຜົນກະທົບຂອງສິ່ງທ້າທາຍໃນໄລຍະສັ້ນ ເຊັ່ນ ການປົກປ້ອງຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງທັງໝົດ. ການສ້າງຄວາມສົມດຸນ ຕໍ່ຜົນກະທົບເຫຼົ່ານີ້ຕ້ອງໄດ້ເພີ່ມຄວາມຕ້ອງການຂັ້ນສູດທ້າຍຢູ່ໃນພາກພື້ນ ເພື່ອຮອງຮັບການສົ່ງອອກຂອງພາກພື້ນທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ສາມາດຊ່ວຍໃນການປົກປ້ອງຜົນກະທົບຈາກພາຍນອກໄດ້.

ເຕັກໂນໂລຊີໄດ້ພິສູດໃຫ້ເຫັນວ່າ ມັນເປັນດາບສອງຄືມ ໃນການກະຕຸ້ນການເຕີບໂຕການຜະລິດເພື່ອສົ່ງອອກ. ອີກປະການໜຶ່ງ, ການຜະລິດທີ່ນໍາໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ລະບົບອັດຕະໂນມັດ ຊຶ່ງຈະຫຼຸດໂອກາດໃນການສ້າງວຽກເຮັດງານທຳທຽບໃສ່ໄລຍະຜ່ານມາ. ກໍລະນີສຶກສາຂະແໜງການຜະລິດລົດຍົນ ແລະ ແຜ່ນແຜ, ເສື້ອຜ້າ ແລະ ເກີບ ພາຍໃນພາກພື້ນແມ່ນມີຄວາມພື້ນເດັ່ນ ຊຶ່ງບັນດາປະເທດທີ່ຂາດການພັດທະນາລະດັບສີມືແຮງງານ ແລະ ຂາດຄວາມສາມາດໃນການຮຽນຮູ້ ແລະ ນໍາໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີໃໝ່ໆຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການຮັກສາລະດັບການເຕີບໂຕ ແລະ ຄວາມຍືດຍຸ່ນທາງດ້ານເສດຖະກິດ.

ອີກດ້ານໜຶ່ງ, ເຕັກໂນໂລຊີໄດ້ຍົກລະດັບການຂະຫຍາຍຕົວຂອງຂະແໜງການບໍລິການ ທີ່ເປັນທ່າແຮງໃໝ່ໃນການເຕີບໂຕດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ການຈ້າງງານ. ໃນຂະນະທີ່ຂະແໜງການບໍລິການ ເປັນຂະແໜງການທີ່ສ່ວນໃຫຍ່ເຫັນວ່າ ມີການຜະລິດຕໍ່າ ແລະ ການຈ້າງງານລາຍໄດ້ຕໍ່າ ຊຶ່ງກໍ່ບໍ່ສະເໝີໄປຖ້າຫາກມີການນໍາໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ເໝາະສົມເຂົ້າໃນຂະແໜງການດັ່ງກ່າວ. ເຕັກໂນໂລຊີ ສາມາດປ່ຽນແປງຮູບແບບການບໍລິການໄດ້ໂດຍການໃຫ້ບໍລິການຂ້າມແດນ ແລະ ສ້າງໂອກາດໃນການພັດທະນາສີມືແຮງງານ, ຊຶ່ງເຫັນໄດ້ໃນບາງກໍລະນີສຶກສາຂັ້ນຕອນການຈັດຈ້າງພາຍ

ນອກຂອງທຸລະກິດ. ເຕັກໂນໂລຊີຍັງປ່ຽນແປງຮູບແບບສິນຄ້າການບໍລິການ ແລະ ຮູບແບບການຊື້-ຂາຍບໍລິການ, ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການກຳນົດການບໍລິການທີ່ເປັນທີ່ຕ້ອງການໃນຕະຫຼາດ, ຕະຫຼອດທັງການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດໃຫ້ບໍລິການລູກຄ້າໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບສູງຂຶ້ນ ແລະ ລາຄາຖືກລົງ. ຄືກັນກັບການຄ້າສິນຄ້າ, ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຄວາມຕ້ອງການທາງດ້ານການບໍລິການເຊັ່ນ: ການທ່ອງທ່ຽວ ສາມາດເປັນສິ່ງຂັບເຄື່ອນການເຕີບໂຕທາງດ້ານເສດຖະກິດໄດ້.

ເພື່ອຮັບປະກັນຜົນປະໂຫຍດຈາກຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນພາກພື້ນ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ຂະແໜງການບໍລິການ, ແລະ ເພື່ອສ້າງຄວາມຍືດຍຸ່ນທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ທັງໃນພາກພື້ນຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ລົງມືຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍ. ສຳລັບແຕ່ລະປະເທດໃນອາຊຽນ+3, ເນື່ອງຈາກມີຄວາມທ້າທາຍຈາກການປ່ຽນແປງທາງດ້ານການຄ້າ, ການຜະລິດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ, ຄຳແນະນຳທີ່ສຳຄັນແມ່ນການສ້າງຄວາມຍືນຍົງຜ່ານ ການເພີ່ມກຳລັງຂັບເຄື່ອນການເຕີບໂຕ, ລວມທັງການຂະຫຍາຍຕົວຂອງຂະແໜງການບໍລິການ. ສຳລັບອາຊຽນ+3, ຄຳແນະນຳທີ່ສຳຄັນແມ່ນ ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານການເຊື່ອມຕໍ່ ແລະ ເຊື່ອມໂຍງພາຍໃນພາກພື້ນເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂັ້ນສູດທ້າຍທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ. ໃນຂະນະທີ່ ພາກພື້ນຍັງເປີດກວ້າງທາງການຄ້າ ແລະ ການລົງທຶນຈາກພາຍນອກ, ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນພາກພື້ນຈະຊ່ວຍປັບປຸງຄວາມຍືດຍຸ່ນຂອງພາກພື້ນທັງໝົດໃນການຮັບມືກັບຜົນກະທົບພາຍນອກເຊັ່ນ: ການປົກປ້ອງທາງດ້ານການຄ້າ. ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດທີ່ອຸດົມບູນ ແລະ ຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງການພັດທະນາພາຍໃນພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ແມ່ນຜູ້ຖານສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນພາກພື້ນ.

- ການປັບປຸງການເຊື່ອມຕໍ່ໂດຍຜ່ານການລົງທຶນດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງພາຍໃນປະເທດ ແລະ ພາກພື້ນ, ໄປພ້ອມກັບນະໂຍບາຍເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກດ້ານການຄ້າ, ສາມາດເພີ່ມປະສິດທິພາບຂອງຕ່ອງໂສ້ການຜະລິດໃນພາກພື້ນ, ແລະ ທ່າແຮງທາງດ້ານຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການຜະລິດ, ເຮັດໃຫ້ພາກພື້ນສາມາດແຂ່ງຂັນທາງດ້ານການຜະລິດເພື່ອການສົ່ງອອກ. ສຳລັບການເຊື່ອມໂຍງທາງດ້ານຕ່ອງໂສ້ການຜະລິດ, ການຫຼຸດຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການນຳເຂົ້າປັດໄຈການຜະລິດແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ການສົ່ງເສີມການສົ່ງອອກ ແລະ ການສ້າງເຂດເສດຖະກິດພິເສດໃນພາກພື້ນ ສາມາດອຳນວຍຄວາມສະດວກການນຳເຂົ້າປັດໄຈການຜະລິດເພື່ອປຸງແຕ່ງສິນຄ້າສົ່ງອອກ.
- ການພັດທະນາຂະແໜງການບໍລິການທີ່ເຂັ້ມແຂງຈະຕ້ອງມີການກຳນົດນະໂຍບາຍທີ່ຊັດເຈນ, ໂດຍເລີ່ມຈາກການທົບທວນຄືນນະໂຍບາຍຕ່າງໆທີ່ອາດຈະມີຜົນເສຍຕໍ່ຂະແໜງການບໍລິການ ທີ່ຕິດພັນກັບການສົ່ງເສີມຂະແໜງການຜະລິດ. ການເປີດເສລີຂະແໜງການບໍລິການ ໃຫ້ມີການແຂ່ງຂັນລະຫວ່າງປະເທດຈະຊ່ວຍປັບປຸງຄວາມສາມາດໃນການຜະລິດ, ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີອາດຈະບັງຄັບໃຫ້ການເປີດເສລີ ຊຶ່ງມີຜົນຕໍ່ກັບຜົນປະໂຫຍດຂອງຂະແໜງການດັ່ງກ່າວ.
- ເນື່ອງຈາກຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ແລະ ສິມິແຮງງານແມ່ນມີການເຊື່ອມໂຍງຢ່າງໃກ້ສິດ ກັບພາກສ່ວນທີ່ມີມູນຄ່າເພີ່ມສູງສຸດຂອງຂະແໜງການບໍລິການ, ການເພີ່ມມູນການນຳໃຊ້ບຸກຄະລາກອນທີ່ມີຢູ່ໃນພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ໂດຍມີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍສະໜັບສະໜູນແຮງງານ ແລະ ນະໂຍບາຍກວດຄືນເຂົ້າເມືອງຈະເປັນແນວທາງທີ່ເໝາະສົມ. ບັນດາສິ່ງທ້າທາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ເຄື່ອງມືອັດຕະໂນມັດແທນການຈ້າງງານທີ່ບໍ່ມີທັກສະຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂໂດຍຜ່ານການນຳໃຊ້ນະໂຍບາຍປະສົມປະ

ສານທີ່ຄວບຄຸມລວມທັງການພັດທະນາສີມິແຮງງານ, ນະໂຍບາຍດ້ານການກວດຄົນເຂົ້າເມືອງເພື່ອສິ່ງເສີມ
ການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານທີ່ມີທັກສະໃນທົ່ວອາຊຽນ+3, ແລະ ນະໂຍບາຍການສຶກສາ.

ຄຳສະຫງວນສິດ: ລາຍງານສະບັບພາສາລາວເບື້ອງຕົ້ນນີ້ ແປມາຈາກຕົ້ນສະບັບທີ່ເປັນພາສາອັງກິດ
(<http://www.amro-asia.org/asean3-regional-economic-outlook-2018>). ເຖິງແມ່ນວ່າ
ຂໍ້ຄວາມຕ່າງໆໃນສະບັບແປຈະໄດ້ຮັບການກວດສອບຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງການແປແລ້ວ, ໃນກໍລະນີທີ່ມີຄວາມແຕກ
ຕ່າງລະຫວ່າງຕົ້ນສະບັບພາສາອັງກິດ ແລະ ສະບັບພາສາລາວ, ແມ່ນໃຫ້ອີງໃສ່ຕົ້ນສະບັບພາສາອັງກິດເປັນຫຼັກ.